

Sæderup, Bovbjerg, Elmquist [sekretær], Grete Mølbak Frederiksen, Stegger Nielsen, Villemoes, Bouet [formand], Aage Johansen og Axel Christensen). Betænkning (B. sp. 1163) afgivet $\frac{29}{4}$. (Ordfører: Bouet). 2. beh. $\frac{8}{5}$ (L. sp. 940). 3. beh. $\frac{8}{5}$ (L. sp. 947). *Oversendt til folketinget*. 1. beh. $\frac{15}{5}$ (F. sp. 4445). Partiernes ordførere: Qvist Hansen, Damsgaard, Asger Jensen, Rager, Kjeldgaard Iversen og Lynnerup Nielsen. 2. beh. $\frac{19}{5}$ (F. sp. 4479). 3. beh. $\frac{20}{5}$ (F. sp. 4544). *Loven stadfæstet 7. juni 1952*. (Lovt. nr. 231).

Loven træder i stedet for den tilsvarende lov nr. 106 af 23. marts 1949 om sømandsuddannelse (årbog 1948—49, side 431), der skulle optages til revision senest 3 år efter dens ikrafttræden.

Da handelsministeriet var af den opfattelse, at loven havde virket efter sin hensigt, foresloges den — i overensstemmelse med, hvad navigationsdirektøren havde indstillet og søfartens fællesråd tiltrådt — kun på enkelte punkter underkastet nogle mindre ændringer. Særlig skal nævnes, at man foreslog, at den i henhold til loven opkrævede *tonnageafgift* bortfaldt for skibe på under 60 registertons brutto, idet arbejdet med lovens administration derved ville blive lettet, og at der ikke i loven blev optaget nogen bestemmelse om fornyet revision af loven.

Under sagens behandling i landstinget indføjedes nogle yderligere ændringer, gående ud på, at handelsministeren ikke uden ny lovhjemmel skulle kunne drive flere sømandsskoler end de bestående tre, at tonnageafgiften kunne forhøjes fra 16 til 18 øre pr. registerton brutto, og at det af ministeren udpegede medlem af skolerådet skulle være formand for dette.

Herom udtaler det landstingsudvalg, som havde lovforslaget til behandling, i sin enstemmige betænkning:

„I bemærkningerne til det lovforslag, som blev fremsat i folketinget den 19. maj 1948, udtaltes, at det ville være rimeligt, at staten såvel som skibsfartserhvervet og vedkommende kommuner i fællesskab finansierer skolernes drift, således at driftsudgifterne fordeles med den ene halvdel på staten og den anden halvdel på erhvervet og kommunerne.

I 1951—52 androg *tonnageafgiften* ca. 200 000 kr. og de tilsvarende driftsudgifter ca. 401 738 kr., medens tilskuddene fra